

OBSAH.

PŘEDMLUVA

I. POLSKÉ REVOLUČNÍ HNUTÍ ROKU 1863 A JEHO OHLAS V EVROPE

Povstání r. 1830 a jeho ohlas (7) — Car Mikuláš I. a Alexander II. (8) — „Rolnický spolek“ (9) — Počátky polského revolučního hnutí (9) — Prvé demonstrace r. 1861 (10) — Ústupnost ruské vlády (11) — Wielopolski a jeho činnost (11) — Revoluční organizace polské (12) — Revoluční hnutí v Rusku (12) — Násilný odvod v lednu 1863 (13) — Počátek povstání (14) — Langiewicz (14) — Ohlas povstání v Evropě (15) — Prusko-ruská konvence (16) — Akce Napoleona III. a jeho plány (17) — Chování Rakouska (17) — Prvá diplomatická intervence v Rusku (18) — Rozvoj povstání (18) — Vzrůst ruského nacionalismu (19) — Murav'ev (20) — Druhá intervence ve prospěch Poláků (21) — Její neúspěch (22) — Úpadek povstání (22) — Traugutt (22) — Poslední pokusy pomoci Polákům (23) — Konec povstání (24) — Persekuce (24).

II. ČESKÁ ŽURNALISTIKA A JEJÍ STANOVISKO K POVSTÁNÍ A DIPLOMATICKÉ AKCI R. 1863

Přehled vývoje českého polonofilství (26) — Jeho rozmach r. 1831 (29) — Rozpory mezi polonofilstvím a rusofilstvím (30) — R. 1848 (30) — České časopisectvo a polské hnutí před povstáním (31) — Počáteční nesouhlas s povstáním (36) — „Czas“ o Čechách (38) — Čeští žurnalisté-polonofilové (39) — Způsob referování českých časopisů o povstání (40) — Kritika diplomatických jednání ve prospěch Poláků (41) — Stanovisko Rakouska (46) — Kritika Wielopolského (47) — Vzrůst optimismu českých časopisů o vyhlídkách povstání (47) — Kdo má být reprezentantem Slovanstva? (48) — Krise v českém politickém táboře (48) — Vystoupení „Boleslavana“ (49) — Útok na Palackého (50) — Jeho odpověď (52) — Ohlas odpovědi Palackého (53) — Gifferding a Rieger o povstání (54) — České časopisy proti Gifferdingovi (58) — Polská kritika českého polonofilství (62) — Odpor v Rusku (64) — Brožury o povstání a polské otázce (64) — Posudky časopisů o intervencích v Rusku a o jejich neúspěchu (72).

III. OTÁZKA POLSKÁ VNĚJŠÍ PRÍČINOU ROZTRŽKY V NÁRODĚ ČESKÉM

Radikálně-demokratická skupina v české národní straně (80) — Její spory s vedením strany (81) — Vliv polské otázky (83) — Nespokojenost Palackého s „Národními Listy“ (83) — Pokus s „Pozorem“ (84) — Umírněnost Eduarda Grégra (87) — Jeho ústupky Palackému a Riegrovi (88) — Odpor polonofilské veřejnosti proti Palackému (89) — Posudek „Czasu“ (90) — Jednání Julia Grégra s Riegresem o „Národních Listech“ (90) — Nezdár jednání (91) — Pokus o získání „Hlasu“ (92) — Dohoda o vydávání „Národu“ (93) — Kandidatura Barákova (93)

— Poslední pokusy o odvrácení roztržky v českém novinářstvu (95) — Ústupnost Julia Grégra (96) — Riegrovo vysvětlení (96) — Rozhodnutí (99) — Jeho kritika (100) — Program „Národu“ (102) — Odpor „Národních Listů“ a „Hlasu“ (103) — „Národ“ contra „Národní Listy“ (105) — Eduard Grégr obhajuje „Národní Listy“ (108) — Těžké začátky „Národu“ (110) — Akce Palackého v jeho prospěch (111) — Druhý projev Palackého o polském povstání (112) — Otázka rusínská ve světle žurnalistických polemik (115) — Odpor k ruskému chápání slovanské vzájemnosti (116) — Uznávání maximálních cílů povstání (116) — Útoky „Boleslavana“ (117) — Pokus o založení svobodomyslné strany české (120) — Jeho nezdar (121) — Jak čelit projevu Palackého o povstání? (122) — Různé kritiky carských nařízení v Polsku (125) — „Národní Listy“ pod policejním dozorem (126) — Výstrahy před Ruskem (128) — Pogodinovo posláni Palackému (129) — Odpověď Palackého a českých časopisů (129) — Doznívající polemiky (131) — Konec „Národu“ (132) — Úsudky o něm (132).

IV. ČESKÉ HNUTÍ POLONOFILSKÉ A PODPOROVÁNÍ POVSTÁNÍ. - ČINNOST POLSKÉHO REVOLUČNÍHO AGENTA V PRAZE

Čeští polonofilové (134) — Štulc (135) — Tonner (135) — Josef V. Frič (136) — Jeho poměr ke Gercenovi (136) — J. V. Frič a polská emigrace (137) — Jabłonowski (138) — Ferd. Schulz (138) — Václav Frič (139) — Bakuninův zásah (139) — Polonofilský vliv J. V. Friče v Čechách (141) — J. Szejnička a polská kolonie v Praze (142) — Cesta Václava Friče do Londýna r. 1862 (143) — Činnost polské kolonie v Praze (144) — Prvé akce ve prospěch povstání (145) — Starosti rakouských úřadů s Poláky (145) — Ohlas povstání v Čechách (146) — Tonner a Schulz v Krakově (147) — Jejich dojmy o povstání (148) — Sbírky ve prospěch Poláků (149) — Čeští dobrovolníci v Polsku (150) — Pustowojtowa v Praze (152) — Josef Barák (153) — Jeho zatčení v Krakově (154) — Provolání k Čechům (155) — Následky zatčení Barákova (156) — Pokusy o zřízení české dobrovolnické legie v Polsku (158) — Václav Zrůst a jeho posláni (158) — Stanovy české dobrovolnické legie (160) — Zrada Sabinova (163) — Zmaření plánů (164) — Antonín Sojka (165) — Organisace sbírek pro Poláky (166) — Jejich výnos a použití (167) — Pokusy o osvobození Langiewicze (168) — Sídla polonofilských akcí: Praha, Neměřice (169) — Kraszewski v Praze (169) — Szejnička polským revolučním agentem v Praze (170) — Jeho úloha (170) — První raport polské revoluční vládě o českém polonofilství a o posláni svobodného Polska (172) — Podporování útěku Poláků z internačních táborů (174) — Internovaní Poláci v Hradci Králové (175) — Vojtěch Křišťan a jeho brožura „Polska v světě slovanském“ (177) — Relace Szejničkova polské agentuře v Paříži (182) — Význam pražské agentury pro Polsko (184) — Pád Szejničkův (186) — Polští a revoluční agenti v Čechách (188) — Ochabnutí činnosti

134

českých polonofilů (188) — Ocenění jejich činnosti r. 1863 (190)
— Závěr (191).

PŘÍLOHY	192
I. Koncept přípisu pražského policejního ředitelství minister- stvu policie ve Vídni dne 10. května 1863 (192),	
II. Julius Grégr Fr. L. Riegrovi 28. listopadu 1863 (193),	
III. Koncept Riegrova dopisu Jul. Grégrovi psaný ve dnech 30. listopadu až 2. prosince 1863 (196),	
IV. Dopis M. Bakunina z Londýna Václavu Fričovi v Praze (202),	
V. Relace polského revolučního agenta v Praze Národní vládě polské ze dne 23. ledna 1864 (204),	
VI. Relace polského revolučního agenta v Praze polské agen- tuře v Paříži ze dne 4. března 1864 (209).	
RÉSUMÉ	215
REJSTRÍK	220
OBSAH	232

30